

[Landbrugsministeren.]

hos venner og bekendte; men ikke alle har jo venner og bekendte, der kan hjælpe dem, så at byggeriet kan gennemføres.

Jeg tror, vi kan blive enige om, at denne lovgivning ikke må laves på en sådan måde, at de arbejderfamilier ude på landet, der sidder med store forsørgerbyrder, de fattigste, ikke skal kunne komme i betragtning. Jeg tror ikke, at lånene, sådan som de nu er udmålt efter grundige undersøgelser af hele spørgsmålet i statens jordlovsudvalg, er for store. De enkelte medlemmer af dette udvalg har jo haft lejlighed til at se byggekontrakter og byggeregnskaber og til at konstatere, at byggelånene i det ene tilfælde efter det andet ikke har slået til, og derefter har de enstemmigt foreslået folketinget den forhøjelse, der er indeholdt i lovforslaget.

Så har det ærede medlem hr. Oluf Pedersen anført den betragtning, at man i alt fald ikke burde fortsætte med at bygge for landmændenes regning. Det skulle man ikke yde tilskud og billige lån til — det var en sag, som arbejdsgiverne selv skulle klare. Det er imidlertid et meget beskedent beløb, der stilles til rådighed til byggeri for landmændenes regning; det er kun 1 mill. kr. årlig, og det har været sådan gennem mange år, at beløbet ikke er blevet udnyttet i ret høj grad. I senere år har der dog været en stigende interesse herfor, og jeg tror, at denne bevilling nu er blevet opbrugt. Jeg tror, det vil være forkert at bygge mere for landmændenes regning end hidtil. Jeg tror, det har sin store betydning — det vil være både i arbejdernes og arbejdsgivernes interesse — at det sker for arbejdernes regning. Hvis man ønsker at bevare landarbejderne ude på landet, er det bedst, at de får deres eget hjem, deres eget hus og deres egen have; det giver dem en helt anden tilknytning til forholdene derude, end hvis de bare flytter ind og bor til leje i et hus hos deres arbejdsgiver.

Jeg takker ordførerne for deres tilslutning til lovforslaget.

Oluf Pedersen: Jeg ved ikke, om jeg forstod den højtærede landbrugsminister rigtigt, men jeg forstod hans udtalelser om at bygge for arbejdernes egen regning således, at på det punkt var vi enige.

Kunne man da ikke fremtidig indrette det sådan, at der udelukkende blev bygget for arbejdernes egen regning? Jeg tror, dette, hvilket vi altså er enige om, vil være den bedste form.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Bladt: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger til husdyravlens og husdyrbrugets fremme.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 619, fremsættelsen i tidenden sp. 368).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Chr. Rasmussen: Vedtagelsen af dette lille lovforslag må nærmest af folketinget betragtes som en art bunden opgave.

Lov nr. 120 af 30. marts 1940 — den lov, som foreslås delvis ophævet — indeholder bestemmelser om visse tilskud til landbrugsmæssige formål såsom dyrskuepræmier, kvægavlsforeninger, hesteavlforeninger, kontrolforeninger, svineforsøgsstationer o. s. v. Da det imidlertid var en udtrykkelig aftale ved den konsulentordning, som blev gennemført i foråret, at disse tilskud skulle falde bort, skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til tingets vedtagelse.

Heilesen: Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Clausen (Olufskjær): Anbefaler.

Aage Fogh: Jeg skal på mit partis vegne anbefale hurtig vedtagelse.

Fuglsang: Jeg er ikke helt så glad ved den pågældende lovs delvise bortfald og

[Fuglsang.]

kan derfor ikke være helt så kortfattet som de ærede foregående ordførere. Jeg ved godt, at lovens bortfald er en følge af gennemførelsen af den nye konsulentordning, og når jeg er betænkelig, er det i og for sig ikke bortfaldet af tilskuddene til kontrolforeninger, kvægavlsforeninger og dyrskuer, jeg tænker på — dels er disse tilskuds betydning ikke særlig stor, dels finder jeg det ikke urimeligt, at landbruget selv betaler her — men jeg ser straks helt anderledes på det, når halvdelen af lønnen til assistenterne på afkomsprøvestationerne også falder væk.

Det er for mig et spørgsmål, om ikke dette er principielt forkert, for de folk, det her drejer sig om, er jo folk, som antages og får — sådan bør det også være — deres direktiver fra landøkonomisk forsøgslaboratorium. Det er selvfølgelig rigtigt, at det delvis kan rettes ved, at de får en del af deres penge gennem hovedorganisationerne; men i hvert tilfælde bør det på et område som dette være sådan, at de pågældende er uafhængige af private interesser. Principielt mener jeg, at det er forkert overhovedet at skære ned på disse områder, specielt da man i forvejen fra statens side er temmelig karrig med midler til forsøgs- og forædlingsarbejde. Det er jo almindeligt kendt, hvilken betydning for den hidtidige udvikling indenfor landbruget dette forsøgsarbejde har haft, og hvilken betydning det arbejde, som er udført af pionererne, i tidens løb har haft. Netop i dag, da konkurrencen på verdensmarkedet øges så stærkt, som tilfældet er, kan det vel være farligt, hvis det bliver sådan, at dansk landbrug på dette område begynder at sakke agterud i forhold til det, der sker i udlandet, hvor man lægger meget stor vægt på det landbrugsvidenskabelige arbejde. Jeg vil blot i denne forbindelse henvise til den dybt alvorlige tale, som forstander Petersen-Dalum holdt ved forsøgslaboratoriets årsmøde, og hvori han bl. a. direkte sagde, at vi i dag ikke er i stand til at klare de spørgsmål, som stilles til os fra det praktiske landbrugs side.

Altså — som helhed er jeg ikke særlig glad for det foreliggende lovforslag, og det ville være mig en tilfredsstillelse, hvis landbrugsministeren på anden vis var i stand til at anvise tilskud til det landbrugs-

videnskabelige forsøgsarbejde. At spare på dette punkt i dag vil være det samme som at spare på skillingen og lade daleren springe.

Landbrugsministeren (Smørum): Jeg tror, jeg kan berolige det ærede medlem hr. Fuglsang, som synes at nære visse bekymringer for, at der ikke skal blive taget tilstrækkeligt hensyn til det forsknings- og forsøgsarbejde, som nødvendigvis også i fremtiden må udføres — betragtninger, som også landbrugsorganisationerne har været inde på. Jeg tror imidlertid ikke, det ærede medlem behøver at være bekymret for, at disse opgaver ikke skal blive varetaget, selvom vi vedtager dette lovforslag, som der jo er fuld enighed om indenfor landbrugets organisationer — hvilket for øvrigt var en forudsætning for det indgåede forlig.

Jeg takker for tilslutningen til lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om banker.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 45, fremsættelsen i tidenden sp. 60).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Holger Eriksen: Da forslag til lov om ændringer i lov om banker blev fremsat i fjor, blev det underkastet en temmelig grundig førstebehandling. Jeg finder ingen anledning til at gentage de udtalelser, som jeg fremsatte ved den lejlighed. Jeg har i det hele taget den opfattelse, at det er klogest, at det udvalgsarbejde, som blev påbegyndt i forrige samling, bliver fortsat i et nyt udvalg, og at man der naturligvis også tager det problem op, som den højtærede handelsminister omtalte i sin fremsættelse.

Henry Christensen: Da mit partis ordfører er forhindret i at være tilstede i dag, skal